

Sygn. akt II Cz 447/13

POSTANOWIENIE

Dnia 3 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś (spr.)

SSO Janusz Kasnowski

SSO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 3 stycznia 2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku wierzyciela Przedsiębiorstwa Handlowo Usługowego (...) B. W., (...) spółki jawnej w B.

przeciwko dłużnikom K. S. i P. S.

o egzekucję świadczenia pieniężnego

na skutek zażalenia wierzyciela

od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 18.04.2013 roku, sygn. akt XII Co 2632/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 447/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2013 roku odrzucił skargę wierzyciela na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy J. G. z dnia 05.03.2013 roku wydane w sprawie 2292/12 w przedmiocie umorzenia postępowania wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

Sąd Rejonowy ustalił, że komornik pismem z dnia 23.01.2013 roku zawiadomił wierzyciela, iż prowadzona przeciwko dłużnikom egzekucja pozostaje bezskuteczna w związku z czym wezwał wierzyciela do złożenia wniosków co do dalszego postępowania w terminie 7 dni pod rygorem umorzenia postępowania. W uzasadnieniu tego pisma komornik przedstawił swoje dotychczasowe ustalenia dotyczące sytuacji materialnej dłużników, w tym m.in. informację o tym, że dłużniczka wyjechała poza granice kraju. W odpowiedzi na to wezwanie wierzyciel pismem z dnia 21.01.2013 roku wniósł o zajęcie wierzytelności przysługującej dłużnikom z tytułu nadpłaty w podatku dochodowym za 2012 rok oraz przesłanie zawiadomień o dokonanych zajęciach. Jednocześnie wierzyciel wniósł o pilną realizację wniosku z dnia 20.11.2012 roku oraz udzielenie wyczerpujących informacji o aktualnym stanie prowadzonego postępowania egzekucyjnego. Dokonane przez komornika w dniu 28.01.2013 roku zajęcia wierzytelności przysługujących dłużnikom w I i III Urzędzie Skarbowym w B. okazały się bezskuteczne albowiem na dzień dokonania zajęcia dłużnik nie posiadał nadpłaty, zwrotu podatku i innych należności, nie figurował też w ewidencji podatników urzędu. Także dłużniczce nie

przysługiwały żadne wierzytelności z tytułów podanych we wniosku o zajęcie. Komornik ponownie w dniu 28.01.2013 roku poinformował wierzyciela w odpowiedzi na jego pismo z dnia 21.01.2013 roku, iż egzekucja prowadzona przeciwko dłużnikom wypada bezskutecznie. W odpowiedzi na to pismo wierzyciel w dniu 31.01.2013 roku podtrzymał swój wcześniejszy wniosek w przedmiocie zajęcia wierzytelności przysługującej dłużnikom z tytułu nadpłaty w podatku dochodowym oraz przesłanie zawiadomień o dokonanym zajęciu. Ponadto wniósł o wysłuchanie dłużnika w trybie art. 801 kpc na okoliczność wykonywania przez niego prac dorywczych, wysokości miesięcznych dochodów z tego tytułu oraz statusu zajmowanego lokalu mieszkalnego i źródeł pokrycia opłat za zajmowany lokal, kont bankowych oraz posiadanych i zbytych w ciągu ostatnich 5 lat rzeczy ruchomych i nieruchomości. Ponadto wierzyciel wniósł o wysłuchanie dłużnika w trybie art. 761 § 1 kpc na okoliczność miejsca pobytu i zatrudnienia K. S.. Komornik w dniu 06.02.2013 roku zwrócił się do dłużnika o podanie informacji wnioskowanych w trybie art. 801 kpc oraz zwrócił się do dłużniczki o wskazanie okoliczności jej zatrudnienia. Dłużnik w odpowiedzi na wezwanie komornika w piśmie z dnia 15.02.2013 roku wyjaśnił, że od 2000 roku jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku, mieszka jako najemca w mieszkaniu komunalnym wraz z konkubiną, która ma stałą pracę i opłaca wszystkie rachunki. Dłużnik podał również, że sporadycznie sprzedaje materiały wtórne, makulaturę, puszki z aluminium, a w okresie jesiennym zajmował się zbieraniem grzybów, lecz trudno mu sprecyzować wysokość dochodów osiąganych z tego tytułu. Dłużnik wyjaśnił też, że w ciągu ostatnich 5 lat nie nabył ani też nie sprzedał żadnych wartościowych ruchomości czy też nieruchomości, nie posiada również żadnych oszczędności ani konta w banku. Komornik w piśmie skierowanym do dłużnika nie zażądał wyjaśnień w trybie art. 761 § 1 kpc odnośnie miejsca pobytu i miejsca zatrudnienia dłużniczki K. S.. O te informacje komornik zwrócił się bezpośrednio do dłużniczki, ale korespondencja nie została przez nią podjęta.

W ocenie Sądu Rejonowego brak skierowania przez komornika do dłużnika wezwania o podanie informacji dotyczących dłużniczki nie uzasadniał uchylenia postanowienia komornika w przedmiocie umorzenia postępowania z powodu bezskuteczności egzekucji. Sąd Rejonowy podkreślił, że zgodnie z § 2 art. 761 kpc dłużnik i tak mógłby uchylić się od wykonania żądania komornika w zakresie wskazania miejsca pobytu i zatrudnienia dłużniczki. Sąd Rejonowy zaznaczył, że komornik pomijając dyspozycję art. 797¹ kpc, nie ma obowiązku poszukiwania i ustalania majątku dłużnika celem zapewnienia skuteczności egzekucji. Podmiotem zobowiązanym do wskazania majątku dłużnika, z którego może być prowadzona egzekucja, jest wierzyciel egzekwujący. Powinien to uczynić już we wniosku o wszczęcie egzekucji, określając dokładnie składniki majątku dłużnika, do których zamierza skierować egzekucję. W wypadku, gdy wierzyciel nie ma wiadomości o składnikach majątku dłużnika, komornik powinien zwrócić się do dłużnika o udzielenie wyjaśnień (art. 801 kpc), na tym jednak jego obowiązki w zakresie czynności ustalających się kończą. Wniosek o wyjawienie majątku dłużniczki został w sprawie XII Co 1181/13 zwrócony albowiem wierzyciel nie wskazał aktualnego adresu dłużniczki. Natomiast postępowanie o wyjawienie majątku dłużnika nie doprowadziło do ustalenia składników tego majątku.

Wobec powyższego Sąd Rejonowy uznał, iż komornik sądowy prawidłowo postanowieniem z dnia 05.03.2013 roku umorzył postępowanie z powodu bezskuteczności egzekucji. Błędne określenie w uzasadnieniu tego postanowienia należności głównej nie miało wpływu na ocenę prawidłowości tego postanowienia.

Zażalenie na to postanowienie wniósł wierzyciel domagając się jego zmiany poprzez uwzględnienie skargi na czynności komornika z dnia 12.03.2013 roku. Wierzyciel zarzucił naruszenie art. 761 kpc w zw. z art. 261 kpc oraz art. 801 kpc. Zdaniem skarżącego gdyby komornik wysłał zapytanie do dłużnika istniałaby szansa na uzyskanie informacji dotyczących dłużniczki.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie wierzyciela należało uznać za bezzasadne.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko wyrażone przez Sąd Rejonowy, co do prawidłowości zaskarżonego postanowienia komornika sądowego o umorzeniu postępowania egzekucyjnego z uwagi na jego bezskuteczność. Sąd I instancji nie naruszył wskazanych w zażaleniu przepisów postępowania rozpatrując wniesioną przez wierzyciela skargę na czynności komornika.

Komornik realizował wszystkie zgłaszane przez wierzyciela wnioski poza zwróceniem się do dłużnika o podanie informacji na temat aktualnego miejsca pobytu i zatrudnienia dłużniczki, o co wierzyciel wnosił w trybie art. 761 kpc. W trybie przewidzianym w tym przepisie komornik może zwrócić się jedynie o informacje niezbędne dla prowadzenia egzekucji. W niniejszej sprawie komornik już w czasie rozmowy z dłużnikiem z dnia 22.01.2013 roku uzyskał informację, iż dłużniczka wyjechała do Anglii a dłużnik zamieszkuje z konkubiną. W piśmie z dnia 23.01.2013 roku komornik poinformował wierzyciela m.in. o tym, że dłużniczka wyjechała poza granice kraju. W tej sytuacji ponowne wzywianie dłużnika do podania informacji dotyczących aktualnego miejsca pobytu i zatrudnienia dłużniczki nie było zasadne albowiem potwierdzenie, iż dłużniczka mieszka poza granicami kraju a nawet wskazanie jej dokładnego adresu w Wielkiej Brytanii nie było niezbędne dla prowadzenia egzekucji na terenie Rzeczypospolitej Polskiej a tylko na obszarze kraju komornik sądowy zgodnie z § 8 ustawy z dnia 29.08.1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji może działać i prowadzić czynności egzekucyjne. Wierzyciel otrzymał informację, iż dłużniczka nie przebywa na terenie kraju, wobec czego nie mógł złożyć komornikowi żadnych wniosków zmierzających do podjęcia przez komornika działań egzekucyjnych przeciwko dłużnicze. Podkreślić dodatkowo należy, że niniejsze postępowanie egzekucyjne nie było pierwszym, które okazało się bezskuteczne, bowiem już wcześniej w sprawach IV Km 237/03 i IV Km 2413/06 oraz IV Km 1218/06 prowadzone były przeciwko dłużnikom czynności egzekucyjne również bezskuteczne, o czym świadczą adnotacje na tytułach wykonawczych i treść obecnie złożonego wniosku egzekucyjnego. Wierzyciel mając na uwadze wyniki wcześniej prowadzonych postępowań i wówczas poczynionych ustaleń powinien podjąć dostosowane do nich kroki zmierzające do ustalenia aktualnego adresu dłużniczki przebywającej poza krajem i uzyskania tytułu wykonawczego umożliwiającego ewentualną egzekucję w państwie aktualnego pobytu dłużniczki.

Rację ma Sąd Rejonowy, iż to do wierzyciela w pierwszej kolejności należy wskazanie przedmiotów majątkowych dłużnika, do których egzekucja mogłaby zostać skierowana. Komornik sądowy może w ściśle określonych sytuacjach podejmować działania zmierzające do uzyskania informacji o sytuacji dłużnika, przy czym informacje te mają mu służyć do prawidłowego wykonania tytułu wykonawczego przedłożonego przez wierzyciela. W niniejszej sprawie komornik podjął wszelkie dostępne mu działania, które mogły służyć wykonaniu wskazanego przez wierzyciela tytułu na terenie kraju.

Biorąc powyższe pod uwagę komornik sądowy prawidłowo uznał, że prowadzona przez niego zgodnie z wnioskami wierzyciela egzekucja okazała się bezskuteczna. Co za tym idzie również zaskarżone postanowienie oddalające skargę wierzyciela było prawidłowe a Sąd I instancji przy jego wydawaniu nie naruszył wskazanych w zażaleniu przepisów postępowania.

Dlatego też na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 1 i 2 kpc i art. 13 § 2 kpc zażalenie wierzyciela jako bezzasadne należało oddalić.